

der indeftaar i Lodsferiets Erftatningsklasse, tilfalde de nuværende Grundeiere. Det er ganske vist faaledes, som der er blevet gjort opmærksom paa, et overmaade lille Spørgsmaal; det dreier sig kun om 300 Kr., og jeg skal minde om, at, naar disse 300 Kr. fordeles paa de nuværende 20 Grundeiere, bliver det kun 15 Kr. pr. Mand. Man maa spørge sig selv, om det ikke er hensynsfuldt og ogsaa klogt at gjøre en Indrømmelse, der er af saa overordentlig ringe Betydning som den, det her dreier sig om, naar man derved kan opnaa, at der finder fuld Overensstemmelse Sted mellem de vedkommende Parter, hvis frivillige Overenskomst er en nødvendig Betingelse for, at Sagen kan ordnes. Der er opnaaet Overenskomst om Hovedpunkterne i Aflysningen, uden at man har behøvet at gaa til Expropriation. Der var et lille Punkt tilbage, hvorom der ikke udtrykkeligt var opnaaet Overenskomst, og som kunde give Anledning til Splid eller i alt Fald til et vist Misnøje hos de Paagjældende, og det forekommer mig derfor, at, kunde man for 300 Kr. tilveiebringe fuld Forstaaelse mellem alle Parter og Tilfredshed, da er det en billig Pris. Man ønsker at løses ud af de nuværende Forhold, og den almindelige Glæde er billig kjøbt ved at stemme for de 300 Kr. Det ærede Medlems Betragtning af, at Husmandslobjerne skulde have samme Udgang til Andpart i Erftatningen, er ikke rigtig; thi Husmændene blive ikke udløste af Lodsferiet; de vedblive at være Lodsferi i det nye Lodsferi og faae sikret deres fulde Indtægt, beregnet efter de sidste 5 Aar, saa der vil fra dem ikke kunne være Tale om nogen Klage. Det dreier sig heller ikke om Erftatningens fulde Beløb, men kun om Halvparten, som svarer til den Ret, som Gaardmændene have, thi det egentlige Privilegium bestaar jo i, at Gaardmændene ikke behøve selv at lodsfe, men have Ret til at holde en Reserverodsmod at afftaa Halvparten af Lodsferiindtægten. Derfor vil Halvdelen af Erftatningskapitalen tilkomme de nuværende Gaardeiere, og jeg tror ikke, at der med Føje kan ankes derover. Spørgsmaalet er jo af saa ringe Bægt, at det ikke kan ankes for at være den Diskussion værd, som derom er reist; men jeg skal anbefale dette Ændringsforflag til Thingets Bedtagelse, jeg skjønner ikke rettere end, at det er billigt og det i dobbelt Forstand.

Bønloffe: Jeg skal heller ikke misunde Nyord's Gaardeiere den Lykke at faae disse 300 Kroner. Det er kun en Hensstilling, som jeg ønsker at gjøre i denne Sag til Udvalgets fremtidige Overveelse. Det staar tvivlsomt for mig, om Beboerne paa Nyord ere aldeles sikre paa at beholde Retten til at tage Sand eller Grus paa Tegholm, idet det forekommer mig, som om de ere prisgivne Lodsæfnet's Lune i saa Henseende. Jeg veed næsten ikke, paa hvilken Maade man

skulde komme afsted med at formindste Lodsæfnet's Indflydelse paa, hvorvidt det skal tillades Beboerne at hente Sand eller Grus derovre; men det forekommer mig, at vi gjerne kunde give Beboerne — i Lighed med, hvad andre Rysteiere have — Ret til at appellere til Strandkommissionen. Jeg nævner Strandkommissionen, fordi jeg ikke kan finde Andre, som kunde træde i Stedet for, men forresten har jeg ikke stor Fidsus til den, efter at vi have set, at der jo er saa mange Ryststrækninger, hvor den har forbudt, at der tages Grus. Jeg har blot villet henlede Opmærksomheden herpaa, for at man kan undersøge, om man muligens kan finde paa Noget for at sikre Beboerne imod Lodsæfnet's Lune.

Timeftad: Den ærede Ordfører bemærkede, at det forekom ham, at hele den Sag, som jeg havde bragt paa Bane, ikke var værd den Diskussion, som er ført derom. Jeg vilde foretrække, om den ærede Ordfører havde sagt, at den ikke var det Ændringsforflag værd, som Udvalget havde stillet; det vilde have været korrektere, forudsat, at den ærede Ordfører ikke skulde have Ret i den nye Dplysning, han kom med, nemlig, at disse 15 Kroner var en Betingelse, som Gaardeierne derovre havde stillet for at indgaa paa en mindelig Aflysning af Lodsferiet. Skulde dette virkelig være Tilfældet, saa siger jeg: Saa vil jeg heller ikke lade det komme an paa disse 15 Kroner — det vilde være urimeligt —, men derom har jeg ikke set Spor af Dplysning i Forslagets Motivver. Jeg troede, at, naar man vedtog Forslaget, faaledes som det blev forelagt af Regeringen, saa var man vis paa, at Sagen kunde komme i Orden og finde sin endelige Afgjørelse. Jeg vil derfor rette det Spørgsmaal til den høitærede Minister og til den ærede Ordfører, om Sagen er færdig med det Forslag, som Udvalget har stillet, og om der ikke senere viser sig andre 15 Kroner', som nogle Gaardmænd ville have — det maa vi have paa det Kene. Naar iøvrigt den ærede Ordfører mente, at det var en urigtig Betragtning af mig, at der burde tages Hensyn til Husmændene, da forekommer det mig, at han ikke har Ret deri. Det staar jo i Motivverne til Udvalgsbetænkningen, at Husmand ogsaa have bidraget til denne Kasse, og det er derfor billigt, at de faae Andel i den Kapital, som de selv have ydet Bidrag til. Naar Kassen ikke længere skal virke paa den Maade, som den tidligere har virket, men skal ophøre at staa som tidligere og derfor skal være Gjenstand for Fordeling, saa synes det rimeligt, at alle de, som have bidraget til den, faae Noget. Men, som sagt, jeg betragter dette Spørgsmaal som værende af mindre Betydning; men det forekommer mig, at det vilde have været rigtigst, om Ændringsforlaget slet ikke var stillet.